

KÉPES LEVELEZŐLAP

A KÉPESLEVELEZŐLAP-GYŰJTŐK EGYESÜLETÉNEK KIADVÁNYA

2021. III. negyedév

XXXIV. évfolyam 3. szám

Interjú a gyűjtővel Dr. Nagy Attila

Dr. Nagy Attila gyűjtőtárs rendszeres és aktív résztvevője a szombathelyi találkozókban. Vetített képes előadásai mindig egy érdekes témára hívják fel a figyelmet, legyen az építészet, várostörténet, vagy egy

angol képeslapkiadó bemutatása.

A gyűjtés mellett egy olyan dologgal is foglalkozik, amivel már csak nagyon kevesen az országban: képes levelezőlapokat ad ki sokféle témában. Mivel engem minden olyan személy és vállalkozás érdekel, amelyik aktívan részt vesz (vagy részt vett) az elmúlt évtizedek képeslapkiadásában, úgy gondoltam, érdemes lenne bemutatni Attila gyűjtői életútját és kiadói tevékenységét.

Az interjú azért is különösen aktuális, mert - mint megtudtam - Nagy Attila 2001-ben, vagyis pont 20 éve adta ki az első képeslapját. A kezdetekről és az azóta megtett útról kérdeztem őt az elmúlt hónapokban.

1. Kérlek, hogy írd magadról pár szót! Pl. mikor születted, hol élsz, hová jártál iskolába, mivel foglalkoztál stb.?

Debrecenben születtem 1949-ben, majd Szolnokon jártam iskolába. Később visszakérültem szülővárosom egyetemére, ahol ma is élek és orvosként dolgozom. Ahogy nagyapám életében is volt három korszak (aki megélt a két világháborút, majd 1956-ot is), nekem is adatott idő az 1956, majd 1989 előtti és utáni korból. Érdeklődésem szerteágazó volt, ami akár a pályaválasztásomat is más irányba vihette volna, pl. a gimnáziumi

éveimben igen aktívan dolgoztam a szolnoki művésztelepen, de kiemelten foglalkoztam matematikával. Ha a művészetet és a reáltudományokat társítottam volna, az építészet lehetett volna a választás iránya. Végül minden aktivitásomat az orvosi pályára irányítottam, ebben is két szakirányt művelhettem, patológiát majd urológiát.

2. Mikor és hogyan kezdődött érdeklődésed a képeslapok iránt?

Ha festő lettem volna, igaz lenne az is, hogy már kora gyermekkorban festék és ceruza volt mindennapi eszközöm. A papíráru azonban mindig vonzott, legyen az doboz, térkép, könyv vagy akár gyufacímke. Képeslapgyűjtőnek azonban csak az utóbbi két évtizedben nevezhetem magam. Visszatekintve, gyermekkorom óta félretettem a családnak küldött lapokat. Sőt, a legrégebbi utazásaim óta mindenhol vásároltam képeslapokat, amit gondosan elraktam anélkül, hogy gyűjtésre gondoltam volna. Ez persze később gyűjtemény alapjául szolgált, és rácsodálkoztam, immár 50 évvel ezelőtt is az igazi kordokumentum-értékű lapokat, légi felvételeket, panorámaképeket vásároltam meg.

Az igazi gyűjtés akkor kezdődött, amikor láttam egy képeslap-kiállítást Debrecenről, és rájöttem, hogy

a közelmúlt megismerésének egyik legjobb, általam is művelhető módja ez a képi dokumentáció.

3. Milyen témákat gyűjtesz? Időben és térben: mely városokat? Csak magyar, '45 előtti lapok érdekelnek vagy külföldi is? Esetleg a teljesen új kiadású lapokat is megveszed?

Minden témát fogadok, képeslapot nem szabad kidobni (mégis megtörténik), ha nem az én területem, akkor is tovább tudom adni gyűjtőtársaknak. Rendszerezem azokat, amiből később kiállítás vagy könyv is születhet: Debrecen, Szolnok, Budapest.

De gyűjtöm Európáról és a világ minden részéről a légi vagy panorámafelvételeket, ami egy végtelen irány, soha nem lehet teljes, de nagyon érdekes dokumentumgyűjteménnyé állhat össze. Ma már az ötvenes évek lapjai (városképek, hirdetések, politikai lapok) is értékessé válnak. Ezért gyűjtöm ma az Európai Unióval kapcsolatos lapokat, reklámokat, amit ma még nem igazán becsülnek, pedig kordokumentum lesz belőle. A mai képeslapkiadásról akár könyvet lehetne írni, de legalább egy nagy fejezetet egy képeslaptörténeti könyvben. Minden városban (ittthon és külföldön is) megveszem és elteszem a legjobb képeket.

4. A régi vagy a modern képeslapokat szereted jobban? Miért?

Nem a kor, hanem a minőség a fontos. Minden korban van mindenféle. A régi kor lapjainál nem csak a nosztalgia vezet, hanem az a

rácsodálkozás, hogy milyen minőségben (még a papír is más!) adtak ki dombornyomással, színezéssel, aranyozással lapokat. A több mint százéves fekete-fehér lapok is csúcstechnikával készültek, amit a későbbiek meg sem közelítettek. Régen drón nélkül is fantasztikus látképeket adtak ki. Fotó hasonlalt: a régi üveglemezes technikát a mai gyors digitális technika nem múlja felül.

Azért a mai lapok között is van sok különleges, pl. sztereo (térhatású), vagy térképszerűen kivágott (mint a Balaton), akár a drónnal készült felvételek, amit az átlagos turista a digitális világban sem tud megcsinálni.

5. Rendeztél-e kiállítást a lapjaidból, vagy valamilyen könyvben megjelentek-e már a képeslapjaid vagy írásaid?

Ez a tevékenység folyamatos. Nálam ez városkritikával, könyvkiadással kezdődött. Akkor jöttem rá, hogy nemcsak a nevetségesen rosszat, hanem ellenkezőleg, az igazán szépet is be kell mutatni ellenpontként. Így születtek a képeslapos könyvek, kiállítások.

Az utóbbi évek bezárt múzeumi és kiállítótere mellett előtérbe kerültek a „kirakatkiállítások”, amit járványhelyzettől függetlenül is szabadon lehet látogatni. De egyébként is: pl. nyári melegben nem biztos, hogy a zárt tér vonzaná az érdeklődőket, de a szabadtéren elsétálnak az értékes képek előtt. Budapesttől Párizsig a múzeumok kerítésein is gondolatébresztő képek, összeállítások sorakoznak. „Kirak-Art” kiállításaim nekem is voltak a cívis Debrecenről, Szentpétervárról, tervezek továbbiakat, pl. Genfről, Londonról, Párizsról, New Yorkról is nagy anyagom van.

6. Melyik lapokra vagy a legbüszkébb? Van, amit nehéz volt megszerezni?

Ha nem is büszkeségnek mondom, de örültem annak, hogy Madridban találtam Debrecenből küldött lapot, vagy debreceni városi atyának Isztambulból hazaküldött lapját. A

debreceni lapokat nem itthon kell keresni, mert az az igazi, minél messzebbre küldték. Amit nehéz megszerezni, az az ismert sorozatok lapjai. Pl. a Hortobágyról van kettő is, külön 12 darabos sorozat, ami nálam már teljes. Szülővárosomban „Üdvözet Debreczenből – Kiss Ferencz kiadása eredeti fényképe után” címmel van egy számozott sorozat, ennek néhány darabját még keresem.

7. Mikor és miért kezdtél képeslapokat kiadni? Mik a visszajelzések?

Húsz éve a helyi virágkarnevál előtt jöttem rá, hogy az eseményről nincs képeslap. Az éppen meglévő saját városi felvételeimből gyorsan összeállítottam egy kilences sorozatot, ezer példányban kiadtam és mind elfogyott. Ma már ez sem így lenne, kolbászt, hamburgert emelt áron is vesznek a karneválon, de képeslapot olcsón sem. Számomra kettéválik, melyik képeslap fontos dokumentumként, és melyik jelenthet üzletet. A minőség azonos, mégis, a fogyási sebesség különböző. A sikerlapok (értsd: turistaigények) hamar fogytak a legutóbbi időig. Fontos volt azonban pl. a város átépítését vagy új szobrait is megörökíteni, vagy a régi szobrokat a mai környezetükben is. Ezek is elfogytak, csak évekbe telt.

8. Milyen témákról szoktál képeslapokat kiadni? Ezek mindig saját ötletek, vagy gyűjtői igények/kérések is befolyásolják?

A saját kiadású lapoknak négy iránya volt. Legtöbb a debreceni városkép (csaknem 200 új lap), ami kordokumentum. Emellett vannak reprint sorozatok, Múltidéző képeslap címmel, ami nem „gyűjtői érték”, de a hasznossága azonos a hasonló könyvekével, azaz sokaknak szól és még olcsóbb is a könyvnél. Van egy europolitikai sorozatom, és külön egy nagyalakú (dupla méret) himnuszos sorozat. Másfajta kultúrértékem is van: könyvjelzősorozat nagyjainkról Kölcseytől napjainkig, benne Verdi, Wagner, Liszt és építészek életműve is. Ha gyűjtőtársak is javasolnak témát,

mert nincs belőle képeslap, azt is megcsinálom, természetesen kisebb példányszámban, digitális kiadásban.

9. Összegezd az elmúlt 20 év termését! Hányféle lapod jelent meg eddig, és kb. hány példányban?

A gyűjtemény is és a saját kiadású lapjaim is hosszú, eredetileg 1000 db borítéknak készült gyári dobozokban vannak. Dobozonként általában 40-féle saját lap van, mert mindből eltettem 25 db-ot, így egy hosszú dobozban van 1.000. Ami az összes számot illeti, csaknem kétszázféle ebben a színes sorozatban. De van még politikai és reprint képeslap, kb. 40-féle, nagyalakú pedig 16. Ehhez jön még a Múltidéző-sorozat, tokban: 20 sorozat, benne 10-10 különböző képeslap. Tehát összesen 236 általam kiadott új képeslap és 200-fajta reprint. (Ami a kiadott darabszámot illeti, mindből 1.000-1.000 készült, mert így gazdaságos a nyomtatás, tehát 436.000 db. Persze, ennél is több, mert van még 50-féle könyvjelző, egyéb naptárak pl. kivágható képeslapokkal, és van olyan sorozat is, melyet többször ki kellett nyomtatni. Eddig is úgy gondoltam, hogy mintegy félmillió lap fordult már meg a raktáramban.

10. Melyik lapok voltak a legsikeresebbek? Volt-e, ami a vártnál kevésbé fogyott?

Mindenképpen siker volt az első, 2001-ben, a Virágkarneválra kiadott sorozat, köztük a „sellő”

képével, ami a szökőkút része volt. Voltak negatív meglepetések is, pl. egy Múltidéző-képeslapsorozat Pécsről, a kulturális fővárosi

évben, 2010-ben. Úgy gondoltam, hogy egy több ezer forintos képeslapos könyv nem fogyna el, de reméltem, hogy ez majd néhány száz forintért sokak érdeklődésével találkozik, beleértve a külföldi vendégeket is. 2010-ben egyébként havonta, azaz tizenkétszer is utaztam Pécsre, minden eseményét követtem, amiről született egy könyvem. A város teljesen felkészületlen volt, elmentem a Zsolnay-gyárhoz, rajtam kívül még egy ember (külföldre szakadt magyar) szeretett volna bejutni, de zárva volt, kiállítás sehol. Más városok: a Szolnok-kiadvány elfogyott (ott érettségiztem, a gimnázium 175. évfordulójára az iskola is átvette), a Tourinform is forgalmazta. Szegeden tartottam előadásokat, ez segített. Győrt terveztem (gondoltam, az Audit is érdekelhetné pl. egy olyan naptár, aminek fele régi városkép, az új rész meg lehetne Audi-reklám), de nem jött össze.

11. *Kiadóként hogy látod: van még igény a képeslapokra?*

Jó képeslapra mindig szükség van. Az Aranycsapat általam kiadott lapja elfogyott, anélkül, hogy bejuttattam volna pl. a felcsúti futballarénába, illetve annak múzeumába, pedig oda és sok más helyre is illett volna. (Felépült az új Népstadion!) Sajnos a képeslappiac mélyrepülésben van. Pl. Budapestről számos mai, színvilágában szépnek is mondható, főleg mozaik képeslap van, de egysíkúak (Országház, Opera, Duna-part). A gyűjtők számára érdekes utca- és térrészleteknek, amelyek korábbi lapokon voltak, nincsen mai párjuk. Az idegenforgalom számára kiemelt helyekről természetesen mindenkor szükséges lesz lapot kiadni. Ilyen a debreceni Nagytemplom, Kollégium és számos más nemzeti emlékhely.

12. *Mik a terveid a jövőre?*

Kis példányban, digitális nyomással fogok még kiadni debreceni újdonságokat, ami hozzátartozik a város mai történetéhez, új építkezések, szobrok stb. Sajnos, képeslappal ma nem tudjuk elérni azt a fajta történelemírást, amit

pl. a bélyegkiadással lehetett, vagy talán még ma is lehet. Pedig jó lenne nevezetes alkalmakra saját (értsd: bármelyik magyar város), de főleg országos vagy világeseményhez kapcsolódó lapot kiadni. Érdemes lenne a bélyegeken megjelenő mai eseményeket (nem évfordulós, hanem a mai kor dokumentumait) képeslapon is kiadni. Ezt az Egyesületnek kellene reklámozni, hogy a hírvivésre vagy kordokumentálásra ma is a legalkalmasabb lehetne a képeslap méret, persze jól szerkesztett, szép és maradandó kivitelben. Akár cégek, vállalatok is rendelhetnének ilyen saját reklámnak. A mai uniós világnak egy lehetséges reklámja lehetett volna az a lap, ami az „eurologikus gondolkodású magyart” ábrázolja, miközben egy Rubik-kockát forgat. Sok nemzethez fűződik valamilyen jellegzetesség, új fogalom, ami bevonulhatna a köztudatba. A másik a vírushelyzet karikatúrája, külön magyarázó szöveg nélkül.

HORVÁTH ZOLTÁN

Húsz éves a hegyfalui Képeslap Múzeum

Juhász Árpád gyűjtőtársunk
közérdekű és közcélú magánvállalkozása

„Sopronban születtem, s ott is éltem 17 éves koromig. Azt követően laktam Békéscsabán 2 évet, Tapolcán 3 évet, Marcaliban 8 évet, Szombathelyen 14 évet, s jelenleg Hegyfalun élek” – írja

magáról visszaemlékezve Juhász Árpád, akinek a személyes és gyűjtői és egyesületi aktivitása, tevékenysége az Egyesület tagjai számára a kezdeti idők óta ismert (még a legelső szombathelyi éves gyűjtőtálalkozón, amin megjelentem, 1996-ban, ha jól emlékszem, rémlik, ahogy ott állok a zsúfolásig tömött gimnáziumi aula vagy terem egyik asztalánál, és Árpi egy nagyon szép balfi szecessziós

lapot ad oda akkori viszonyok között nagyon is olcsón, az én pénztárcámra méretezve – nekem ez az első emlékképem róla – a szerk.).

„A múzeumot 2001. július 7-én nyitottam meg, a 31 éves gyűjtőmunkám bemutatása, közkinccsé tétele céljából. Távlati cél, hogy a világon kiadott lapokból 1-1 darab megtalálható legyen. Igaz, ez hiú ábránd, hiszen lehetetlen, de törekedni kell rá. A jogi akadályok miatt nem hivatalosan működik, de mivel magánterületen, magántulajdonban lévő anyagról van szó, s nincs belépődíj, nem tiltott tevékenység. 2003-ban alakult meg a Képeslap Múzeum Baráti Kör, melynek két fő feladata van. Egyik, hogy elősegítse a múzeum fejlődését, hivatalossá válását, a másik, hogy az országban élő gyűjtőtársadalmat összefogja (korra, nemre, gyűjtemény jellegére, nagyságára való tekintet nélkül).”

A múzeum épülete az 1950-es években mint
Földművelésügyi Minisztérium

Ahogy Árpád fogalmaz, az intézményen belül ő „a tulajdonos, igazgató, tárlatvezető, sőt a takarítónő is”, és nem kevesebb, mint 200.000 képeslap fölött

diszponál – s a gyűjtemény időről időre azért továbbra is gyarapszik. Közel 49 év munkája és tudása teszi azt lehetővé, hogy mindig legyen 800-1000 tematikusan kiválogatott és tablókba rendezett lap ezekből, amelyek a kiállítóhelyiségekben megtekinthetők. A fő gyűjtési területek a nyugat-pannon régió (Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala megyék és Burgenland), a magyar történelem (kiemelten Trianon, 1956, a Horthy-korszak, hungarikák, országzászlók, címerek, politikai lapok, Turul-emlékművek, történelmi események).

Külön kategóriába kerültek ún. másodlagos témaköröként az aktok (fotó, festmény, szobor), az érdekesebb lapok (alak, forma, anyag, kialakítás), az évfordulókat és eseményeket ábrázoló képek, a magukkal a képeslapokkal foglalkozó lapok, egyes egyházi lapok (Mindszenty József élete, Ó- és Újszövetség, egyházi évfordulók), a vasút mint téma (járművek, állomások, intézmények, vasúti humor, kisvasutak) és néhány nehezen tömbösíthető, specifikus tematika (gyöngyvirág, számár, tűzérkek, kaktuszok stb.). Ismét külön kategóriában találhatóak meg harmadlagos témaköröként a fenti témákhoz nem kapcsolható magyar és külföldi üdvözlő- és helységeket ábrázoló lapok.

S ha valaki kedvet kapott, hogy az általa gyűjtött település, ábrázolás, kiadó egyes sorozatait után kutasson, Árpai csak buzdítani tudja: „Természetesen a feldolgozott anyag témánként, helységeként, kiadónként, sorszámok szerint rendszerezve van, vagyis ha valaki bármilyen lapot, témát keres, igény szerint 1-2 percen belül meg tudom mutatni.”

Ami a számomra a leginkább imponáló és értékelendő (emiat is került az alcímbe az, hogy „közérdekű” és „közcéllú”), az az, amit Árpai egyfajta ars poeticaként ír le a célkitűzéseiről:

„Az egyesület célja: a távollévők közötti – az információs társadalmat megelőző korban

kialakult – egyik jellemző személyes kapcsolattartási formának, a postai képes levelezőlapoknak egyrészt mint képi üzenethordozóknak, másrészt mint műalkotások képi úton való megismertetésére alkalmas tárgyakként a gyűjtése, rendszerezése, a gyűjteményből cél szerinti válogatások összeállítása, megismertetése a szélesebb közönséggel, és ezen keresztül a magyar ifjúság hagyománytisztelőre nevelése, földrajzi, történelmi, építészeti, népművészeti, képzőművészeti ismereteinek a bővítése, a gyűjtők tevékenységének összehangolása, valamint a különböző tájegységek, népek, népcsoportok kultúrájának más, tárgyasult emlékeit gyűjtők között is a kapcsolattartást, tapasztalatcserét és a különféle magángyűjtemények közötti csere lehetőségét biztosítani. Tapasztalatcsere, tárgyak cseréje, személyes találkozások lehetőségét biztosítva segítséget nyújtani a tagok közösségi életének kibontakozásához. Korra, nemre, gyűjtemény fajtájára, nagyságára való tekintet nélkül várjuk a gyűjtők jelentkezését.”

Ha valami, ez nagyon szimpatikussá és nemessé tette számomra a tulajdonképpen magán-, betöltött és betölteni vágyott szerepét tekintve mégis inkább majdnem közgyűjtemény kezelését. Bevallom ez nekem is komoly restanciám, hogy alkalmat találjak és időt szánjak a múzeum felkeresésre és az ottani tárlatokra, beszélgetésekre, időtöltésre, de szeretném megtenni. S Árpád pont a hónap elején tartott is egy olyan napot, ami részben a magamfajta, az intézmény iránt régebben érdeklő személyeket célozta meg, tehát ő sem adja fel, és mindenkit buzdít, hogy a jelenlétével, vagy ha teheti, akár anyagiakkal is támogassa a gyűjtemény feldolgozottságát, létjogosultságát.

Aki érez magában affinitást akár a látogatásra, akár a támogatásra, annak számára közöljük a konkrét elérhetőséget, egyéb hasznos információkat, illetve a múzeum számlaszámát:

„A nyitvatartási idő alapvetően folyamatos (minden nap 10 órától 17 óráig), de célszerű előtte telefonon (06-20/463-9490) bejelentkezni, ha a kiállított anyagon kívül is szeretne más lapokat megtekinteni. Egyesületünk különféle kiállítási anyagokon dolgozik, melyekről információkat kaphat a levelezési címünkön s a facebook közösségi portál KMBK kapcsolatain keresztül.

Meghívó

Múltidéző

Szeretettel meghívunk minden érdeklődőt a „Múltból a jelenbe - 20 éves a Képeslap Múzeum” című programunkra Hegyfalura a Képeslap Múzeumba (9631 Hegyfalva Kossuth u. 19.) **2021. július 3.-n 10 órától - 18 óráig** (részvétel regisztrációhoz kötött, kmbk.elnok@freemail.hu címen, vagy +36-20/463-9490 telefonon 07.01. 12.00-ig)

Miről is szól a program?

Alapvetően egy teljesen kötetlen múzeum bemutatás, mi is történt az elmúlt 20 évben. A jelenlegi kiállítási anyagok mellett igény szerint megtekinthetők az albumokba rendezett kiállítási anyagok is, de akár csereberére is sor kerülhet (képeslapokért tudok adni szalvétákat, naptárakat, s egyéb anyagokat).

Várjuk eddigi támogatóinkat, illetve azon személyeket, akik támogatnák az elképzeléseinket, - azokat is, akik eddig csak ígérték.

Célunk, hogy ne vesszenek kárba múltunk emlékei; a fiatalabb korosztály is megismerje a képeslapok történetét, megkedvelje, és lehetőségei szerint gyűjtse is.

Felelős kiadó: Juhász Árpád elnök   Készült az egyesület nyomtatásával

A kiállítási anyagaink megvalósításához anyagi segítők jelentkezését várjuk (11600006-00000000-43716351), melyért cserébe feltüntetjük a nevét a kiállítási lap alján. Egyesületünk vállal alkalmakra, évfordulókra, eseményekre, falunapokra képeslapkiállításokat.

Hiú ábránd, hogy a Hegyfalun található Képeslap Múzeum legyen a legnagyobb gyűjtemény az országban, arról nem is beszélve, hogy esetleg Európában, vagy a világon. Igaz némi segítséggel biztosan lehetne segíteni rajta: minden ismerősének írja, mondja meg, hogy küldjön egy képeslapot a múzeum címére, s ők is küldjék

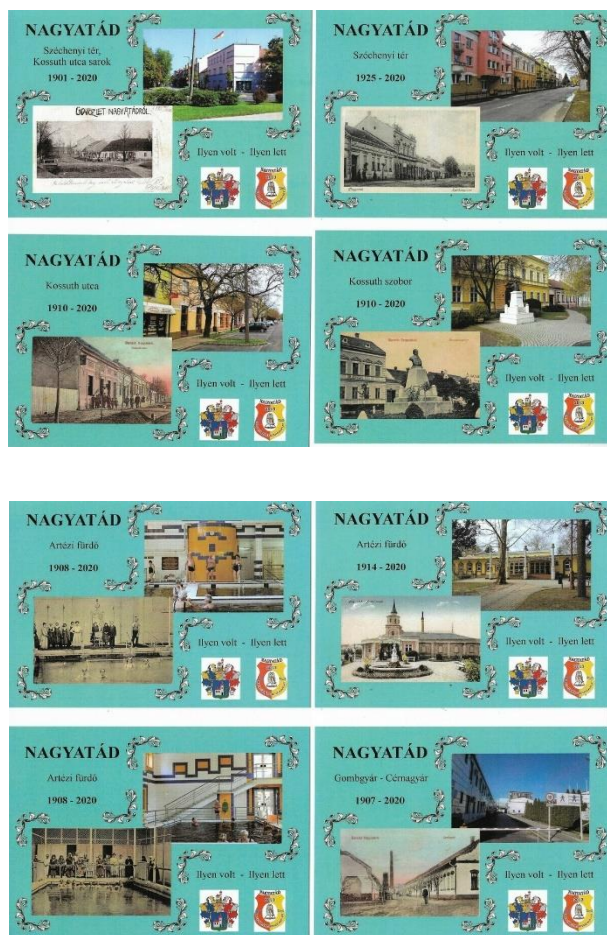
tovább ezt a felhívást, s talán beindul valami. A feladóként mindenképpen az e-mail címet adja meg, hogy meg tudjam köszönni a lapot!”

PAPP MIKLÓS

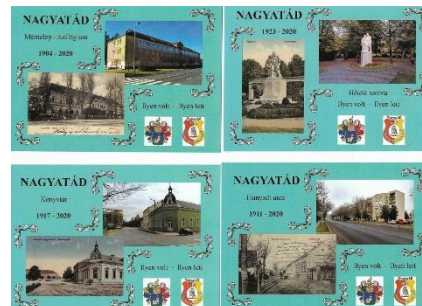
Múltidézés képeslapokon

Régen és most – egy kedvelt megoldás

Egy régi és számomra kedves, a múltat közel hozni képes tematika bármilyen városkép esetében az „XY város/utca/épület egykor és most”. Jó néhányat elraktam az évek során, mondván, hogy ötletet tudok meríteni belőlük, ha egyszer saját lapkiadásra adom a fejem – ám sokan vannak (mint pl. Dr. Nagy Attila), akik ezt időről időre meg is valósítják a maguk elképzelése szerint – Bognár Tibor nagyatádi gyűjtőtársunk elképzeléseit ezúttal Kiss Attila csiszolta tovább, díszítette mindaddig, míg a következő lapok meg nem születtek:

Az efféle, múltba révedő lapok bárki számára szemléletesen mutatják be az adott műemlék, műalkotás vagy egyszerűen csak utcakép történelmét: egy fotó régről, egy fotó most. Tömör, jól látható, nem mellékesen mindkét kép

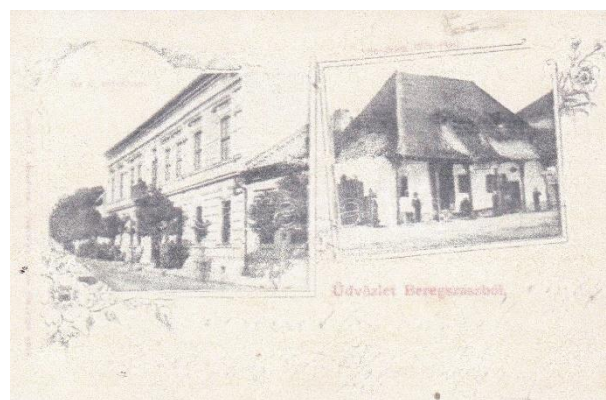

kordokumentum (vajon fognak-e majd készülni olyan lapok, amelyek a százéves fotó melletti „újabb” képet is kiegészítik egy legújabbal?). A különbség legfeljebb a megvalósításban van – és ennek, ugyanúgy, mint hajdanán, csak a fantázia szab határt. A díszítőelemek a legtöbb ilyen típusú képről le-lemaradnak, ezekre azonban stílszerűen rákerült egy régi és egy új városi címer képe is, és a címer a lapkiadás kezdete óta az egyik legállandóbb motívuma a városképes levelezőlapoknak.

PAPP MIKLÓS

Felhívás

Dalmay Árpád (dalmay.arpad@gmail.com) gyűjtőtársunk felhívást intéz egy beregszászi képeslapos könyv megjelenéséhez fontos lapot keresve: aki el- vagy kölcsönadná ezt a képen látható, beregszászi városházát ábrázoló lapot, kérjük, jelezze ezt a fent említett email-címen!

Rendezvények

A mostani szám örömteli, ugyanis arról adhatunk benne hírt, hogy nemsokára újból összejöhetünk Szombathelyen, a szokásos éves börszén:

A Képeslevelezőlap-gyűjtők Egyesülete és a Berzsényi Dániel Könyvtár tisztelettel meghívja Önt és kedves családját

2021. július 10-én (szombaton) 10 órára a Berzsényi Dániel Könyvtárba
(Szombathely, Dr. Antall József tér 1.)
a Gyűjtők országos képeslevelezőlap-kiállításának megnyitójára

A kiállítást megnyitja **Dr. Baráthné Molnár Mónika** könyvtárigazgató

Kiállítók:

Juhász Árpád Hegyfalu	Trianon 101 éve
Dr. Szabó János Kunszentmárton	"Trianon 100" elpusztított emlékműveink
Szabó József Lábod	Portréfestészet
Koczka Józsefné Nagyatád	125 éves millenniumi lapok
Nagyné H. Eszter Tatabánya	Erdély bűvöletében
Bugyi Antalné Hódmezővásárhely	Az én városom Hódmezővásárhely
Sárosi István Budapest	Madarak
Gulyásné R. Olga Nagykanizsa	"Ím, bėjöttünk nagy örömmel": magyar református, festett kazettás műemlék templomok
Dr. Nagy Attila Debrecen	Brit királyi család magyar gyökerekkel
Steiner Józsefné Nagyatád	Trianoni békeszerződés és következményei a két világháború között

Cserelékenység és közgyűlés a Herényiek

Házában (Szombathely, Béke tér 7.)

2021. július 9-én (pénteken) 14 órától 18
óráig

és július 10-én (szombaton) 13 órától

A kiállítás megtekinthető 2021. augusztus 19-
ig a könyvtár nyitvatartási idejében.

—

Idén is lesz augusztus végén nemzetközi cserenap, ami korábban évtizedes viszonylatban a Magyar Éremgyűjtők Egyesülete szervezésében és a budapesti MABÉOSZ Székházban került megrendezésre. Az időpont fix (augusztus 28.), viszont a helyszín kapcsán érdemes a szervezőkkel felvenni a kapcsolatot, mert az éremgyűjtők elköltöztek a MABÉOSZ Székházból. Bővebb részleteket vélhetően az éremgyujtok.hu oldalon a „Rendezvények” fül alatt (tel. szám: 061/3220173; 0630/0146553) vagy MABÉOSZ központi számán (061/3327300) kaphatnak a gyűjtőtársak.

—

Pápán, augusztus 8-án, szintén az éremgyűjtők szervezésében rendezik meg az aktuális Érem- és Fegyverbörszét, ahol ha a militáriához köthető tárgyaké a főszerep, de mindig akad képeslap, fotó, egyéb kordokumentum is – a nyáron még ide érdemes ellátogatni.

Hamarosan találkozunk az idei országos cserenapon, addig is mindenki vigyázzon magára!!!

Felelős kiadó: Kőszegfalviné Pajor Klára elnök MKL
Szerkesztette: Kőszegfalviné Pajor Klára és Papp
Miklós
9700 Szombathely, Pf. 233. mobil: 20/2865806
email: pajor.klara@gmail.com
honlap: www.kepeslapgyujto.hu